

Mogens Lykketofts båltale

Taler

Mogens Lykketoft
Folketingets formand

Dato

23. juni 2012

Sted

Bellevue Standcafé

Der findes vel ikke noget mere dansk end Midsommervisen, Sankt Hans bålet i den lyse sommeraften, og børnenes spænding, når flammerne når heksen.

Det er disse billeder og stemninger, vi om et øjeblik kan synke ind i. Og tro, at intet er forandret – at vi er i Danmark som i de gode gamle dage.

Sankt Hans er indbegrebet af gamle Danmark. Ikke sandt?

Ja – jo.

Altså når vi lige ser bort fra:

- at dagen Sankt Hans handler om Johannes Døberen, som aldrig har sat sin fod her i landet.

- Det med heksen er noget, tyskerne har fundet på. Det er jo derfor hun flyver til Bloksbjerg i Harzen her i aften.

- Sangen, vi synger, er skrevet af folk med tyskklingende navne som Drachmann og Lange-Müller. Også det viser tilbage til indvandring sydfra.
- Og selve bålfeften er noget, man giver sig af med i det meste af Nordeuropa.

Sandheden er at denne, en af vores hyggeligste traditioner, er spundet af de fineste tråde fra resten af Europa – og Mellemøsten.

Vi har så vævet disse tråde sammen på vores egen måde. Men alligevel: Noget af det allermest danske, vi kan forestille os, er i sin oprindelse ikke så dansk så det gør noget.

Lad os huske det som bevis på, at vi aldrig er os selv nok. Vi får det hverken nemmere, bedre eller hyggeligere ved fysisk eller åndeligt at lukke os af fra mennesker og ideer, der kommer udefra.

Det er kun takket være åbenhed over for impulser udefra vi her i aften nyder bålet, heksen og sangen.

Vi fester for højsommeren og ønsker os mange lange varme dage mellem de korte, lyse nordiske nætter.

Vi fester, fordi vore sind på denne årstid er mere åbne. Vi har mere overskud at dele ud af. De, der arbejder, har en chance for at få en ofte stresset hverdag på afstand. Vi får tid og lyst til at se hinanden i øjnene, og holde i hånd, dyrke venner og kammerater. Tid til at lege med børnene.. og med børnebørnene! Tid til at spise, drikke, dyrke sport og pjaske i vand.

Højsommer er med andre ord ikke tiden for tungsind.

Men der må godt midt i glæden være tid til eftertanke - både om vores private tilværelse og om det samfund og den verden, vi er en del af.

Vi skal tænke fremad – og udover vores egen næsetip.

Vi skal tænke over, hvad vi tror på, hvad vi står for og hvor vi gerne vil vandre hen.

Vi har en forpligtelse over for de generationer, der kommer efter os her i dejlige Danmark. Vi skal handle med omtanke nu, hvis de skal have velstand, tryghed og adgang til naturoplevelser, i klasse med dem, vi har sørget for til os selv.

Der sker jo enorme forandringer i livsvilkår, økonomi og teknik. Mennesker og varer bevæger sig rundt med rasende fart. Kan vi følge med og klare os i de vældige forandringer, der kaldes globalisering?

Jeg tror vi kan.

Verden skal gennem smertelige forandringer – det som man kalder finanskrisen er eftervirkningerne af ti års uhæmmet grådighed, hvor vi dyrkede det private på bekostning af det fælles og nu'et på bekostning af fremtiden.

Alt for har mistet deres arbejde - mange flere føler risikoen og oplever at deres velstand krakelerer.

Det kræver en meget stor indsats at få os på ret køl igen.

Vi skal investere mere i vore børn, hvis de enorme muligheder i dette lille, rige, gode samfund skal komme alle borgere til gode.

Vi skal investere i at leve godt uden skæbnesvangert at ændre klima og livsvilkår for kommende generationer. Dvs. vi skal investere i bæredygtig energi og energibesparelser.

Vi skal også investere i at verden kommer til at hænge bedre sammen. For vi er blevet dybt afhængige af hinanden, uanset hvor vi bor på jordkloden. Men netop på grund af den indbyrdes afhængighed kan [der] ikke skabes trygge og gode levevilkår for vore børn og børnebørn, hvis vi lader stå til over for enorme velstandskløfter og farlige konflikter i verden omkring os.

Vi får aldrig få styr på den uoverskuelige globale folkevandring, hvis vi ikke sørger for, at mennesker kan skabe sig en fremtid i deres eget land.

Der er brug for et globalt svar - et forpligtende internationalt samarbejde, hvor vi ikke overlader alt initiativ til markedets kræfter. En verden, der bygger mere på ret og mindre på magt.

Selv om de akutte økonomiske problemer i Europa skygger for udsynet til fremtiden, gør os mere indadvendte og mindre samarbejdsduelige end der er brug for, så

er vi – og skal efter min mening være - en aktiv del af det europæiske samarbejde.

For at sikre et kontinent med fred og velstand.

Fordi Europa er den platform vi må stå på, når vi vil støtte udvikling og løse konflikter i andre dele af verden.

Europa skal være den store ramme om en danskhed, der ikke skal vende indad, bagud, være mistroisk over for alt fremmed.

En danskhed med fremsyn, udsyn, frihed og omsorg for andre mennesker.

For som sagt: Udsyn til Europa og resten af verden er ikke i modsætning til det danske, som vi dyrker og fejrer midsommer. Alt hvad vi glæder os over, alle vore tanker og ideer har rødder også uden for vore egne grænser.

Ifølge traditionen vil blusset, vi om et øjeblik tænder holde de onde ånder væk.

Vi skal holde selvtilstrækkelighedens og ufredens onde ånder væk.

Vi skal ikke lade os spille ud mod hinanden på grund af forskelle i vores herkomst og holdninger. Vi skal bevare evnen til at lytte til og forstå hinanden.

Drachmann kalder Sankt Hans-bålet for et glædesblus.

Lad bålet i aften være et glædesblus for alle de muligheder, vi kan gribe efter for os selv og for hinanden. Muligheder for at skabe vores eget liv og forfølge vores drømme - uanset hvad og hvor vi kommer fra.

At vi samles om at tænde et glædesblus, minder os om, at intet menneske er en ø.

Alle mennesker har brug for nogen at være sammen med og nogen at holde af.

Det er jo præcis derfor vi er gået til bål sammen i aften.

Rigtig god bålfest.

Rigtig god sommer.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Båltale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mogens-lykketofts-baaltale-2012>